

Návrh textu Smlouvy o stabilitě, koordinaci a řízení v hospodářské a měnové unii

Návrh

SMLOUVY NA STABILITU, KOORDINACE A ŘÍZENÍ V HOSPODÁŘSKÉ A MĚNOVÉ UNII

SMLUVNÍ STRANY.....

VĚDOMY povinnosti smluvních stran, jako členské státy Evropské unie považují svou hospodářskou politiku za věc společného zájmu,

PŘEJÍCE si usnadnit podmínky pro silnější hospodářský růst v Evropské unii, a za tímto účelem stále užší koordinaci hospodářských politik v eurozóně,

MAJÍCE NA PAMĚTI, že je třeba, aby vlády udržely zdravé a udržitelné veřejné finance a aby se zabránilo vzniku nadměrného schodku veřejných financí, má zásadní význam pro zajištění stability v eurozóně jako celku, a proto vyžaduje zavedení zvláštních pravidel pro řešení této potřeby, včetně vyrovnaných rozpočtových pravidel a automatický mechanismus pro přijetí opatření k nápravě,

VĚDOMY si toho, že je třeba zajistit, aby jejich schodek nepřekročil 3 % hrubého domácího produktu v tržních cenách a že vládní dluh nepřekročí nebo je dostatečně snižuje směrem k 60 % svého hrubého domácího produktu v tržních cenách,

PŘIPOMÍNÁJÍCE, že smluvní strany, jako členské státy Evropské unie by se měly zdržet přijetí jakýchkoli opatření, jež by mohla ohrozit dosažení cílů Unie v rámci hospodářské unie, zejména praxe hromadění dluhů mimo účty vládních institucí,

MAJÍCE NA PAMĚTI, že hlavy států a předsedové vlád členských států eurozóny se 9.12.2011 dohodli na posílení architektury hospodářské a měnové unie, bude vycházet ze smluv Evropské unie a usnadní provádění opatření přijatých na základě čl. 121, 126 a 136 Smlouvy o fungování Evropské unie,

MAJÍCE NA PAMĚTI, že cílem hlav států nebo předsedů vlád členských států eurozóny a ostatních členských států Evropské unie je začlenit ustanovení této smlouvy co nejdříve do smluv, na nichž je založena Evropská unie,

VÍTÁ legislativní návrhy Evropské komise v rámci Smlouvy Evropské unie ze dne 23. listopadu 2011 a vědomy si svůj záměr předložit další legislativní návrhy, týkající se zejména ex-ante oznámení plánů vydávání dluhopisů členských států Evropské unie, o hospodářském partnerství, programy popisující strukturální reformy pro členské státy eurozóny v postupu při nadměrném schodku, jakož i koordinaci hlavních hospodářských plánů politické reformy pro členské státy eurozóny,

VYJADŘUJÍCE svou připravenost podpořit návrhy, které Komise předloží k dalšímu posílení Paktu stability a růstu tím, že zavádí pro členské státy, jejichž měnou je euro, novou řadu pro střednědobé cíle v souladu s omezeními stanovenými v této smlouvě,

BEROUCÉ NA VĚDOMÍ, že při hodnocení a sledování rozpočtových závazků v rámci této smlouvy bude Evropská komise jednat v rámci svých pravomocí podle Smlouvy o fungování Evropské unie, zejména podle článků 121, 126 a 136 této smlouvy,

ZAZNAMENÁVAJÍCE zejména, že pro použití rozpočtových pravidel "vyrovnaný rozpočet Rule" uvedených v článku 3 této Smlouvy, toto monitorování uskuteční prostřednictvím vytvoření střednědobých cílů pro jednotlivé země a kalendářů konvergence, případně pro každou smluvní strany,

ZAZNAMENÁVAJÍCE, že ve střednědobém horizontu cíle by měly být pravidelně aktualizovány na základě společně dohodnuté metody, hlavní parametry, které jsou také pravidelně řádně přezkoumávány, což je odrazem rizik explicitních a implicitních závazků veřejných financí, jak je zakotvena v cíli Paktu stability a růstu,

ZAZNAMENÁVAJÍCE, že dostatečný pokrok směřující k dosažení střednědobých cílů by měly být hodnoceny na základě celkového hodnocení se strukturálním saldo jako referenční, včetně analýzy výdajů po odečtení příjmů diskrečního opatření v souladu s ustanoveními uvedenými podle práva Evropské unie, zejména nařízení Rady (ES) č. 1466/97 ze dne 7. července 1997 o posílení dohledu nad stavy rozpočtů a nad koordinací rozpočtových politik, ve znění nařízení (EU) č. 1175/2011 Evropského parlamentu a Rady ze dne 16. listopadu 2011 (dále jen "revidovaný Pakt stability a růstu"),

ZAZNAMENÁVAJÍCE, že splnění povinnosti provést "pravidla vyrovnaného rozpočtu" do vnitrostátních právních systémů prostřednictvím závazných předpisů a trvalý, nejlépe ústavní, by měly podléhat pravomoci Soudního dvora Evropské unie, v souladu s článkem 273 Smlouvy o fungování Evropské unie,

PŘIPOMÍNÁJÍCE, že článek 260 Smlouvy o fungování Evropské unie zmocňuje Soudnímu dvoru Evropské unie uložit zaplacení paušální částky nebo penále, když členský stát Evropské unie nesplní jeden ze svých rozsudků,

S ohledem na nutnost usnadnit přijetí opatření v rámci postupu při nadměrném schodku v Evropské unii pro oblast eurozóny smluvní strany, jejichž plánovaný nebo skutečný schodek veřejných financí k hrubému domácímu produktu nepřekračuje 3 %, zatímco výrazně posiluje. Cílem tohoto postupu je, a to na podporu a je-li třeba, donutit dotyčný členský stát ke snížení schodku, který by mohl být identifikován,

S ohledem na nutnost pro ty smluvní strany, jejichž státní dluh přesahuje 60 % referenční hodnoty pro její snížení v průměru o dvacetiny ročně použít jako měřítko,

BEROUC E V ÚVAHU potřebu respektovat při provádění této smlouvy specifickou roli sociálních partnerů, jak je uznáno ve vnitrostátních právních systémech jednotlivých smluvních stran,

ZDŮRAŽŇUJÍC, že žádné z ustanovení této smlouvy nemění v žádném případě hospodářsko-politické podmínky, za kterých byla finanční pomoc stabilizačního programu poskytnuta na území smluvní strany, která zahrnuje Evropskou unii, její členské státy a Mezinárodní měnový fond,

ZAZNAMENÁVAJÍCE, že hladké fungování hospodářské a měnové unie je nezbytné, aby smluvní strany spolupracovaly na hospodářské politice, kde zároveň mohou stavět na mechanismech koordinace hospodářské politiky, jak je definováno ve Smlouvě o Evropské unii, že přijímají nezbytná opatření ve všech oblastech, které jsou nezbytné pro dobré fungování eurozóny,

Poukazuje zejména na přání smluvních stran, aktivněji využívat posílenou spolupráci, jak je stanoveno v článku 20 Smlouvy o Evropské unii a články 326 až 334 Smlouvy o fungování Evropské unie, aniž by bylo ohrožen vnitřní trh, stejně jako k plnému použití zvláštních opatření pro členské státy, jejichž měnou je euro, v souladu s článkem 136 Smlouvy o fungování Evropské unie, a postup pro ex-ante diskusi a koordinaci mezi smluvními stranami, jejichž měnou je euro, pro všechny významné reformy hospodářské politiky plánovaných s ohledem na srovnávání osvědčených postupů ,

Připomínaje dohodu hlav států nebo vlád členských států eurozóny ze dne 26. října 2011 ke zlepšení správy eurozóny včetně vlastní, uskutečnit nejméně dvě zasedání summitu Euro za rok, stejně jako schválení EURO Plus Paktu ze strany hlavy států a vlád členských států eurozóny a ostatními členskými státy Evropské unie dne 25. března 2011, který identifikuje problémy, které jsou nezbytné řešit pro posílení konkurenceschopnosti v eurozóně,

ZDŮRAŽŇUJÍCE význam Smlouvy o založení Evropského mechanismu stability jako součást globální strategie k posílení hospodářské a měnové unie, že poskytnutí podpory v rámci nových programů v rámci evropského mechanismu stability bude podmíněna 1. března 2013 o ratifikaci této smlouvy, které smluvní strany, a jakmile se lhůta pro provedení uvedené v čl. 3 (2) uplynula, v souladu s požadavky tohoto článku,

ZAZNAMENÁVAJÍCE, že jsou smluvními stranami, jejichž měnou je euro, a že jako takové budou vázány ustanoveními této smlouvy od prvního dne měsíce následujícího po uložení ratifikační listiny, pokud Smlouva vstoupí v platnost v tomto datu, berouce na vědomí, že všechny ostatní smluvní strany v den podpisu této smlouvy se vztahuje na členské státy Evropské unie výjimka nebo osvobození od účasti na jednotné měně a budou vázány, pokud tuto výjimku nebo osvobození není zrušeno, pouze těmi ustanoveními Hlavy III a IV, které prohlašují, při uložení své ratifikační listiny, nebo později, že chtějí být vázány,

SE DOHODLY na následujících ustanoveních :

HLAVA I

PŘEDMĚT A ROZSAH

Článek 1

1. Smluvní strany této smlouvy, jako členské státy Evropské unie se dohodly na posílení ekonomického pilíře hospodářské a měnové unie tím, že přijaly soubor pravidel, jejichž cílem je podpořit rozpočtové kázně přes fiskální kompakt, k posílení koordinace hospodářských politik a ke zlepšení správy eurozóny, což podpoří dosažení cílů Evropské unie pro udržitelný růst, zaměstnanost, konkurenceschopnost a sociální soudržnost.

2. Ustanovení této smlouvy se vztahují v plném rozsahu na smluvní strany, jejichž měnou je euro. Ustanovení se vztahuje i na ostatní smluvní strany v rozsahu a za podmínek stanovených v článku 14.

HLAVA II

SOULAD A VZTAH S PRÁVEM UNIE

Článek 2

1. Tato smlouva musí být uplatňována a vykládána smluvními stranami v souladu se smlouvami, na nichž je založena Evropská unie, zejména čl. 4 (3) Smlouvy o Evropské unii a s právem Evropské unie včetně práva procesního, kdykoliv k přijetí sekundárních právních předpisů.

2. Ustanovení této smlouvy se vztahují, pokud jsou slučitelná se Smlouvami, na nichž je Unie založena, a s právem Evropské unie. Nebudou zasahovat do kompetencí Unie jednat v oblasti hospodářské unie .

HLAVA III

FISKÁLNÍ COMPACT

Článek 3

1. Smluvní strany se budou řídit těmito pravidly, a kromě toho, aniž by byly dotčeny povinnosti vyplývající z právních předpisů Evropské unie:

a) Rozpočtové pozice vládních institucí musí být vyrovnané nebo přebytkové.

b) Pravidlo podle písmene a) se považuje za dodržené, jestliže roční strukturální saldo sektoru vládních institucí je v jeho konkrétní zemi střednědobým cílem, jak je stanoveno v revidovaném Paktu stability a růstu na roční strukturální deficit nepřesahující 0,5 % hrubého domácího produktu v tržních cenách. Smluvní strany zajistí rychlé přibližování se k jejich střednědobému cíli. Časový rámec pro takové sbližování navrhne Komise při specifickém zohlednění rizika pro udržitelnost pro jednotlivé. Pokrok pokud jde o střednědobý cíl se hodnotí na základě celkového hodnocení se strukturálním saldem jako referenční včetně analýzy výdajů po odečtení příjmů diskreční opatření v souladu s ustanoveními revidovaného Paktu stability a růstu.

c) Smluvní strany mohou dočasně odchýlit od svého střednědobého cíle nebo od cesty k ní jen za výjimečných okolností ve smyslu odstavce 3.

- d) V případě, že poměr veřejného dluhu k hrubému domácímu produktu v tržních cenách je výrazně pod 60 % a v případě, kdy riziko z hlediska dlouhodobé udržitelnosti veřejných financí jsou nízké, dolní hranice střednědobého cíle uvedené v bodu b) může dosáhnout strukturální schodek ve výši maximálně 1,0 % hrubého domácího produktu v tržních cenách.
- e) V případě významné zjištěné odchylky od střednědobého cíle nebo od cesty k postupnému dosažení tohoto cíle, korekční mechanismus musí být spuštěn automaticky. Mechanismus zahrnuje povinnost smluvní strany provést opatření k nápravě odchylek během určitého časového období.

2. Pravidla uvedená v odstavci 1 vstoupí v platnost ve vnitrostátních právních předpisech smluvních stran do jednoho roku od vstupu v platnost této smlouvy a to prostřednictvím ustanovení o závaznosti a trvalého charakteru, nejlépe ústavní nebo jinak zaručeně být respektovány v celém procesu státního rozpočtu. Smluvní strany zavedou na vnitrostátní úrovni opravný mechanismus uvedený v odstavci 1. e) na základě společných zásad, které navrhne Evropská komise, zejména, pokud jde o povahu, velikost a časový horizont nápravných opatření, která mají být provedena a úlohu a nezávislost institucí na národní úrovni, odpovědné za kontrolu a dodržování pravidel. Tento mechanismus bude plně respektovat výsady vnitrostátních parlamentů.

3. Pro účely tohoto článku se definice uvedené v článku 2 protokolu (č. 12) o postupu při nadměrném schodku, se vztahují Smlouvy o Evropské unii. Kromě toho "roční strukturální saldo sektoru vládních institucí" se odkazuje na roční cyklicky očištěná salda bez jednorázových a dočasných opatření. V případě "Výjimečných okolností" se odkazuje na mimořádné události mimo kontrolu smluvní strany, která má zásadní dopad na finanční situaci vládních institucí nebo období prudkého hospodářského propadu ve smyslu Paktu stability a růstu, za předpokladu, že dočasné odchylky smluvní strany neohrožuje fiskální udržitelnost ve střednědobém horizontu.

Článek 4

Když poměr dluhu vládního sektoru k hrubému domácímu produktu překročí referenční hodnotu 60 %, uvedených v čl. 1 Protokolu (č. 12), smluvní strany sníží v průměru o dvacetiny ročně jako měřítko podle článku 2 nařízení Rady (ES) č. 1467/97 ze dne 7. července 1997 o urychlení a vyjasnění postupu při nadměrném schodku, ve znění nařízení Rady (EU) č. 1177/2011 ze dne 8. listopadu 2011.

Článek 5

1. Smluvní strany, které jsou předmětem postupu při nadměrném schodku v rámci Evropské unie, zavedou program rozpočtového a hospodářského partnerství, včetně podrobného popisu strukturálních reforem, které musí být zavedeny a které mají zajistit efektivní a trvalé nápravy nadměrných schodků. Obsah a formát těchto programů jsou vymezeny v právu Evropské unie. Jejich předložení Evropské komisi a Radě ke schválení a jejich sledování se bude konat v rámci stávajících postupů dohledu v Paktu stability a růstu.

2. Provádění programu a ročních rozpočtových plánů bude sledováno Komisí a Radou.

Článek 6

S ohledem na lepší koordinaci plánování svých vnitrostátních vydávání dluhopisů na svůj veřejný dluh, smluvní strany oznámí ex –ante své plány Evropské komisi a Radě.

Článek 7

Při plném respektování procesních požadavků Smlouvy o Evropské unii, smluvní strany, jejichž měnou je euro, se zavazují podporovat návrhy nebo doporučení předložených Evropskou komisí, pokud se domnívá, že členský stát Evropské unie, jejichž měnou je euro, poruší kritéria schodku v rámci postupu při nadměrném schodku. Tato povinnost neplatí, pokud se prokáže mezi smluvními stranami, jejichž měnou je euro, že kvalifikovaná většina z nich vypočte obdobně podle příslušných ustanovení Smlouvy o Evropské unii, bez ohledu na postavení smluvních stran, je proti navrhovanému nebo doporučenému rozhodnutí.

Článek 8

1. Evropská komise se vyzývá, aby předložila smluvním stranám ve stanovené lhůtě zprávu o předpisech v souladu s čl. 3 (2). Pokud Evropská komise poté, co dotčená smluvní strana předloží své připomínky ve své zprávě, že smluvní strana nedodržela předpisy v souladu s článkem 3 (2), bude záležitost předložena Soudnímu dvoru Evropské unie jedné nebo více smluvních stran. Kromě toho, pokud se smluvní strana domnívá, nezávisle na zprávě Komise, že jiná smluvní strana nedodržela předpisy v souladu s článkem 3 (2), může také tuto věc předložit Soudnímu dvoru. V obou případech je rozsudek Soudního dvora závazný pro účastníky řízení, které přijmou opatření nezbytná pro dosažení souladu s rozsudkem ve lhůtě, kterou určí soud.

2. Pokud se na základě vlastního hodnocení nebo hodnocení ze strany Evropské komise smluvní strana domnívá, že jiná smluvní strana nepřijme opatření nezbytná pro dosažení souladu s rozsudkem Soudního dvora uvedené v odstavci 1, může předložit věc Soudnímu dvoru. Shledá-li soud, že smluvní strana nevyhověla jeho rozsudku, může ji uložit zaplacení paušální částky nebo penále za daných okolností vhodné a které nesmí překročit 0,1 % hrubého domácího produktu. U uložené částky platí Evropský mechanismus stability.

3. Tento článek představuje zvláštní dohodu mezi smluvními stranami ve smyslu článku 273 Smlouvy o fungování Evropské unie.

HLAVA IV

KOORDINACE HOSPODÁŘSKÉ POLITIKY A KONVERGENCE

Článek 9

V návaznosti na koordinaci hospodářské politiky, jak jsou definovány ve Smlouvě o fungování Evropské unie, se smluvní strany zavazují, že budou spolupracovat na podpoře hospodářské politiky, hladké fungování hospodářské a měnové unie a hospodářského růstu prostřednictvím vyšší konvergence a konkurenceschopnosti. Za tímto účelem smluvní strany přijmou nezbytná opatření a opatření ve všech oblastech, která jsou nezbytná pro dobré fungování eurozóny, ve snaze dosáhnout cílů na posílení konkurenceschopnosti, podpory zaměstnanosti, přispívat dále k udržitelnosti veřejných financí a posílení finanční stability.

Článek 10

V souladu s požadavky Smlouvy o Evropské unii se smluvní strany zavazují, že postih, pokud je to vhodné a nezbytné podle opatření týkající se členských států, jejichž měnou je euro, jak je uvedeno v článku 136 Smlouvy o fungování Evropské unie a posílené spolupráce, jak je uvedeno v článku 20 Smlouvy o Evropské unii a články 326 až 334 Smlouvy o fungování Evropské unie ve věcech, které jsou nezbytné pro hladké fungování eurozóny, a to bez ohrožení vnitřního trhu .

Článek 11

S ohledem na srovnávání osvědčených postupů a práce na užší koordinovanou hospodářskou politiku, smluvní strany zajistí, že všechny hlavní reformy ekonomické politiky, které mají v plánu podniknout, bude jednat ex -ante a tam, kde je to vhodné, koordinovat mezi sebou. Tato koordinace zahrnuje instituce Evropské unie v souladu s právem Evropské unie.

HLAVA V

ŘÍZENÍ V EUROZÓNĚ

ČLÁNEK 12

1. Hlavy států a vlád smluvních stran, jejichž měnou je euro se spolu neformálně scházejí na vrcholných jednáních Euro summitu, spolu s předsedou Evropské komise. Prezident Evropské centrální banky je zván k účasti na setkání summitu. Předsedu Euro summitu jmenují hlavy států nebo předsedové vlád ze smluvních

stran, jejichž měnou je euro, prostou většinou, ve stejné době Evropská rada volí svého předsedu a na stejné funkční období.

2. Setkání Euro summitu se konají v případě potřeby, nejméně však dvakrát ročně, aby mohli diskutovat o otázkách spojených se zvláštními povinnostmi, které smluvní strany, jejichž měnou je euro, sdílejí v oblasti jednotné měny, další problémy v souvislosti se správou eura a pravidla, která se na něj vztahují a zejména na strategické směry pro provádění hospodářské politiky a pro zlepšení konkurenceschopnosti a větší konvergenci v eurozóně.

3. Předseda Euro summitu zajišťuje přípravu a kontinuitu jednání Euro summitu, v úzké spolupráci s předsedou Evropské komise. Skupina Euro se podílí na přípravě a sledování Euro summitů a její předseda může být přizván k účasti na Euro summitu za tímto účelem.

4. Předseda Evropského parlamentu může být vyzván, aby vystoupil. Předseda Euro summitu předkládá zprávu Evropskému parlamentu po každém zasedání Euro summitu.

5. Předseda Euro summitu podrobně informuje smluvní strany, jejichž měnou není euro a ostatní členské státy Evropské unie o přípravě a výsledcích Euro summitů .

6. Za účelem projednání konkrétních otázek týkajících se plnění této smlouvy prezident Euro summitu pozve v případě potřeby, nejméně však jednou ročně hlavy států nebo předsedy vlád smluvních stran, jejichž měnou není euro, které ratifikovaly tuto Smlouvu a oznámily svůj úmysl být vázány některými z jeho ustanovení, v souladu s čl. 14 (5) na zasedání Euro summitu.

Článek 13

Jak je uvedeno v Hlavě II, protokolu (č. 1) o úloze národních parlamentů v Evropské unii připojených ke Smlouvě o Evropské unii, Evropský parlament a národní parlamenty smluvních stran společně vymezí organizaci a propagaci konference předsedů rozpočtových výborů národních parlamentů a předsedy příslušných výborů Evropského parlamentu.

HLAVA VI

OBEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 14

1. Tato smlouva bude ratifikována smluvními stranami v souladu s jejich ústavními předpisy. Ratifikační listiny budou uloženy na Generálním sekretariátu Rady Evropské unie.

2. Tato smlouva vstupuje v platnost dnem 1 ledna 2013 za předpokladu, že dvanáct smluvních stran, jejichž měnou je euro, uloží své ratifikační listiny nebo prvním dnem měsíce následujícího po uložení dvanácté ratifikační listiny smluvních stran, jejichž měnou je euro, který nastane dříve .

3. Tato smlouva se vztahuje ode dne vstupu v platnost mezi smluvními stranami, jejichž měnou je euro, a které ji ratifikovaly. To se vztahuje na ostatní smluvní strany, jejichž měnou je euro, a to od prvního dne měsíce následujícího po uložení jejich ratifikačních listin .

4. Odchylně od odstavce 3 článku 12 se vztahují na všechny smluvní strany, jejichž měnou je euro, a to ode dne vstupu v platnost této smlouvy.

5. Tato smlouva se vztahuje na smluvní strany, na které se vztahuje výjimka ve smyslu článku 139 (1) Smlouvy o fungování Evropské unie, neb o osvobození od daně, jak je definováno v protokolu č. 16 o některých ustanoveních týkajících se Dánska připojeného k Evropské unii Smlouvami, které ji ratifikovaly, ode dne, kdy rozhodnutí ruší výjimku nebo osvobození od daně, které nabude účinnosti, pokud dotčená smluvní strana deklaruje svůj úmysl být vázán k dřívějšímu datu všech nebo částí ustanovení Hlavy III a IV této smlouvy .

Článek 15

Tato smlouva bude otevřena k přístupu členských států Evropské unie, s výjimkou smluvních stran, na základě žádosti, kterou každý takový členský stát podá u depozitáře.

Smluvní strany schválí tuto žádost na základě společné dohody. Po takovém schválení musí žádající členský stát přistoupit k uložení listiny u depozitáře, který o tom informuje ostatní smluvní strany.

Článek 16

Nejdéle do pěti let po vstupu v platnost této smlouvy, na základě vyhodnocení zkušeností s jeho realizací, musí být přijata nezbytná opatření, v souladu s ustanoveními Smlouvy o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, s cílem začlenit obsah této smlouvy do právního rámce Evropské unie.

V Bruselu dne... ze dne ... v roce 2012 v jediném vyhotovení, v jazycích bulharština, čeština, dánština, holandština, angličtina, estonština, finština, francouzština, němčina, řečtina, maďarština, irském, italském, litevském, lotyšském, maltském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském znění mají stejnou platnost, který bude uložen v archivu depozitáře, který předá její ověřený opis všem smluvním stranám.
